



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αριθμός Γνωμοδότησης: 405/2013
ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
(Γ' ΤΜΗΜΑ)

Συνεδρίαση της 30^{ης} Οκτωβρίου 2013

Σύνθεση

Πρόεδρος: Νικηφόρος Κανιούρας, Αντιπρόεδρος ΝΣΚ.

Μέλη: Ανδρέας Γραμματικός, Παναγιώτης Παναγιωτουνάκος, Παναγιώτης Σπανός, Ευαγγελία Σκαλτσά, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγητής: Παναγιώτης Παναγιωτουνάκος, Νομικός Σύμβουλος του Κράτους.

Αριθμός Ερωτήματος: Το αριθ. πρωτ. Γ454/31869/2798/12/5-11-2012 του Υπουργείου Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων (ΥΠΟ.ΜΕΔΙ.)- Διεύθυνσης Επιβατικών Μεταφορών – Τμήματος Υπεραστικών Συγκοινωνιών.

Περίληψη Ερωτήματος: Αν είναι δυνατή η χορήγηση άδειας οδικού μεταφορέα επιβατών για την εκτέλεση του έργου διεθνών τακτικών λεωφορειακών γραμμών, κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 10 παράγραφος 1 του ν. 1906/1990, όπως ισχύει, και των διατάξεων του π.δ. 346/2001 ή του Κανονισμού (ΕΚ) 1071/2009: (α) σε τουριστικό γραφείο (ατομική επιχείρηση) που έχει ιδρυθεί και λειτουργεί στην Ελλάδα, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, από φυσικό πρόσωπο, υπήκοο τρίτης, μη κοινοτικής, χώρας (της Αλβανίας), το οποίο διαμένει νομίμως στην Ελλάδα με άδεια παραμονής για την άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας και (β) σε υποκατάστημα αλλοδαπής εταιρείας (Ε.Π.Ε. τρίτης, μη κοινοτικής χώρας, της Αλβανίας), που διαθέτει μεν ειδικό σήμα λειτουργίας τουριστικού γραφείου στην Ελλάδα, στερείται όμως αυτοτελούς νομικής προσωπικότητας και έδρας στην ημεδαπή.

Επί του ανωτέρω ερωτήματος, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Γ') γνωμοδότησε, ως εξής:

I.- ΝΟΜΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

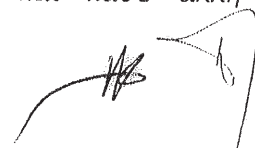
A.- Στη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του ν. 1906/1990 «Διαρρυθμίσεις στον ενιαίο φόρο κατανάλωσης των πετρελαιοειδών προϊόντων και άλλες διατάξεις» (Α' 157), όπως ισχύει, μετά την αντικατάστασή της, αρχικώς, με την παράγραφο 1^α του άρθρου 2 του ν. 2671/1998 (Α' 289) και στη συνέχεια με την παράγραφο 15 του άρθρου 185 του ν. 4070/2012 «Ρυθμίσεις Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών, Μεταφορών, Δημοσίων Έργων και άλλες διατάξεις» (Α' 82), ορίζεται ότι:

«1. Η εξυπηρέτηση διεθνών τακτικών γραμμών γίνεται με βάση άδειες που χορηγούνται από το Υπουργείο Υποδομών και Δικτύων. Δικαιούμενα πρόσωπα για την εξυπηρέτηση διεθνών τακτικών λεωφορειακών γραμμών αποτελούν η ΤΡΑΙΝΟΣΕ και τα τουριστικά γραφεία που πληρούν τις προϋποθέσεις του π.δ. 346/2001 (Α' 233) ή του Κοινοτικού Κανονισμού 1071/2009 (L 300/51) για την εξυπηρέτηση διεθνών οδικών μεταφορών επιβατών. Η μέγιστη διάρκεια ισχύος των αδειών που αφορούν σε τακτικές γραμμές μεταξύ της Ελλάδας και των χωρών – μελών της Ε.Ε. είναι πενταετής ενώ για τις άδειες τακτικών γραμμών με χώρες που δεν είναι μέλη της Ε.Ε. η αντίστοιχη διάρκεια είναι τριετής.

Οι τακτικές διεθνείς λεωφορειακές γραμμές μεταξύ Ελλάδας και χωρών που δεν είναι μέλη της Ε.Ε. συνδέουν την πρωτεύουσα των χωρών αυτών με την Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη. Εξαιρετικά για χώρες που δεν είναι μέλη της Ε.Ε. και είναι όμορες της Ελλάδας, οι διεθνείς τακτικές λεωφορειακές γραμμές δύναται να συνδέουν τις πρωτεύουσες των ομόρων νομών και των ομόρων περιφερειών των χωρών αυτών με τις πρωτεύουσες των ομόρων νομών και των ομόρων περιφερειών της Ελλάδας.

Οι διατάξεις των τέταρτου και πέμπτου εδαφίων της παρούσας παραγράφου εφαρμόζονται με την επιφύλαξη της ύπαρξης σχετικών διακρατικών συμφωνιών της Ελλάδας με κράτη που δεν είναι μέλη της Ε.Ε.

Σε περίπτωση ύπαρξης σχετικής διακρατικής συμφωνίας εν ισχύ, οι ακριβείς διεθνείς τακτικές λεωφορειακές γραμμές, καθώς και κάθε άλλη



λεπτομέρεια εφαρμογής της συμφωνίας ρυθμίζονται με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων» (Τα έκτο και έβδομο εδάφια της παρ. 1 προστέθηκαν με το άρθρο 7 του ν. 4138/2013 (Α' 72) και ισχύουν από τις 28.2.2013).

Β.- Με επίκληση της άνω διάταξης, όπως ίσχυε πριν από την τροποποίησή της με το ν. 4070/2012, αλλά και του Κανονισμού Ε.Ε. 1071/2009, περί του οποίου κατωτέρω, εκδόθηκε η υπ' αριθ. Γ456/οικ.7383/531/12/10-2-20012 απόφαση του Υπουργού Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων «Όροι, προϋποθέσεις και διαδικασία για την εξυπηρέτηση διεθνών τακτικών και εκτάκτων μεταφορών επιβατών με λεωφορεία» (Β'250), στις κατωτέρω διατάξεις των άρθρων 1, 4 και 5 της οποίας, αντιστοίχως, προβλέπονται μεταξύ άλλων και τα εξής:

1) «Άρθρο 1 Αντικείμενο

1...2...3...

4. Η εξυπηρέτηση διεθνών μεταφορών επιβατών είναι δυνατή υπό την αίρεση της συμμόρφωσης των μεταφορέων με τις υποχρεώσεις που απορρέουν, κατά περίπτωση, από την κοινοτική νομοθεσία, τις πολυμερείς συμφωνίες στις οποίες η Ελλάδα αποτελεί συμβαλλόμενο μέρος ή τις διμερείς Συμφωνίες που έχει συνάψει η Ελλάδα.»

2) «Άρθρο 5 Διεθνείς τακτικές μεταφορές επιβατών με χώρες που δεν είναι μέλη της Ε.Ε.

Α. Ελληνικές μεταφορικές επιχειρήσεις

1. Για τη χορήγηση αδειών συμφωνημένων τακτικών γραμμών με χώρες που δεν είναι μέλη της Ε.Ε., οι ενδιαφερόμενοι μεταφορείς ή κοινοπραξίες μεταφορέων υποβάλλουν αίτηση στη Διεύθυνση Επιβατικών Μεταφορών του Υ.Υ.Μ.Δ.

2. Η αίτηση,..... συνοδεύεται από τα ακόλουθα δικαιολογητικά:

(α) επικυρωμένο αντίγραφο ισχύουσας άδειας άσκησης επαγγέλματος οδικού μεταφορέα επιβατών, διεθνών μεταφορών, του αιτούμενου τουριστικού γραφείου

(β) επικυρωμένο αντίγραφο του ειδικού σήματος λειτουργίας του αιτούμενου τουριστικού γραφείου.

(γ)....

(ε) Πρόγραμμα οδήγησης σύμφωνα με την εθνική και κοινοτική νομοθεσία».

Β. Αλλοδαπές μεταφορικές επιχειρήσεις

Η έκδοση αδειών για την εξυπηρέτηση καθιερωμένων τακτικών γραμμών από αλλοδαπές μεταφορικές επιχειρήσεις γίνονται κατόπιν σχετικής πρότασης του αρμόδιου για τις μεταφορές Υπουργείου της χώρας εγκατάστασης της μεταφορικής επιχείρησης.

Αναγκαίες προϋποθέσεις για την ικανοποίηση αιτήματος για αδειοδότηση αλλοδαπού μεταφορέα για την εξυπηρέτηση τακτικής γραμμής με προορισμό την Ελλάδα είναι:

- ο αλλοδαπός μεταφορέας να έχει σύμβαση συνεργασίας με ημεδαπό μεταφορέα για την από κοινού εκμετάλλευση της γραμμής. Η σχέση των πραγματοποιούμενων δρομολογίων από κάθε αντισυμβαλλόμενο είναι ίση με 1:1....

Γ. Κοινές διατάξεις για τις ημεδαπές και αλλοδαπές μεταφορικές επιχειρήσεις

1. Η άδεια τακτικής λεωφορειακής γραμμής είναι αμεταβίβαστη...

2. Η άδεια τακτικής λεωφορειακής γραμμής εκδίδεται υπό την αίρεση της συμμόρφωσης προς τις διαδικασίες που αναφέρονται στις εκάστοτε εν ισχύ διακρατικές Συμφωνίες και τα αντίστοιχα Πρωτόκολλα.

3...»

Γ.- Ευρωπαϊκό και εθνικό νομικό πλαίσιο περί των Οδικών Μεταφορέων.

1.- Με την Οδηγία 96/26 της 29^{ης} Απριλίου 1996 του Συμβουλίου της Ε.Ε. «περί προσβάσεως στο επάγγελμα του οδικού μεταφορέα εμπορευμάτων και επιβατών και αμοιβαίας αναγνώρισης των διπλωμάτων, πιστοποιητικών...που διευκολύνουν την πραγμάτωση του δικαιώματος εγκαταστάσεως των μεταφορέων αυτών στον τομέα των εσωτερικών και διεθνών μεταφορών» (L 124/23-5-1996), κατά κωδικοποίηση (βλ. προοίμιο αυτής) προϊσχυουσών διατάξεων σχετικών Οδηγιών (74/561/ΕΟΚ, 80/1179/ΕΟΚ, 77/796/ΕΟΚ, 80/1180/ΕΟΚ, 89/438/ΕΟΚ) καθορίστηκαν οι κοινοί κανόνες που διέπουν την πρόσβαση στο επάγγελμα του Οδικού Μεταφορέα εμπορευμάτων και επιβατών, προς τους οποίους έπρεπε να προσαρμοστεί η νομοθεσία των κρατών μελών της Ε.Ε. Με τις διατάξεις της ορίζεται ότι οι επιχειρήσεις που επιθυμούν να ασκήσουν το επάγγελμα του Οδικού

Μεταφορέα στον τομέα αυτό, πρέπει να λάβουν σχετική άδεια, η οποία εκδίδεται από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, εφόσον οι επιχειρήσεις πληρούν τις εξής προϋποθέσεις: α) παρέχουν εχέγγυα αξιοπιστίας, β) διαθέτουν την κατάλληλη οικονομική επιφάνεια και γ) πληρούν την προϋπόθεση της επαγγελματικής επάρκειας, σύμφωνα με τα οριζόμενα ειδικότερα στο άρθρο 3 και το Παράρτημα Ι αυτής (βλ. άρθρα 1, 3 και 6). Στο άρθρο 5 της οδηγίας περιλαμβάνονται, αναφορικά με τις άνω προϋποθέσεις, οι μεταβατικές ρυθμίσεις για τους παλαιότερους Οδικούς Μεταφορείς.

Δ.- Στο π.δ. 346/2001 «Προσαρμογή της Ελληνικής νομοθεσίας προς τις διατάξεις των οδηγιών 96/26 ΕΚ και 98/76 ΕΚ του Συμβουλίου, «Περί προσβάσεως στο επάγγελμα του οδικού μεταφορέα εμπορευμάτων και επιβατών και αμοιβαίας αναγνώρισεως των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων που διευκολύνουν την πραγμάτωση του δικαιώματος εγκαταστάσεως των μεταφορέων αυτών στον τομέα των εσωτερικών και διεθνών μεταφορών» (Α`233) ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής:

α) « Άρθρο 1 Σκοπός του διατάγματος

Σκοπός του παρόντος διατάγματος είναι η προσαρμογή της Ελληνικής νομοθεσίας προς τις διατάξεις των οδηγιών 96/26 ΕΚ του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 1996 και της 98/76 ΕΚ του Συμβουλίου της 1ης Οκτωβρίου 1998 "Περί προσβάσεως στο επάγγελμα του οδικού μεταφορέα εμπορευμάτων και επιβατώνστον τομέα των εσωτερικών και διεθνών μεταφορών».

β) «ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΟΔΙΚΟΥ ΜΕΤΑΦΟΡΕΑ

Άρθρο 2 Ορισμοί

Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νοούνται: α. «επάγγελμα οδικού μεταφορέα εμπορευμάτων», η δραστηριότητα κάθε επιχείρησης η οποία εκτελεί μεταφορά εμπορευμάτων για λογαριασμό τρίτων είτε με όχημα με κινητήρα είτε με συνδυασμό οχημάτων. β. «επάγγελμα οδικού μεταφορέα επιβατών»: η δραστηριότητα κάθε επιχείρησης που εκτελεί επιβατικές μεταφορές για το κοινό ή για ορισμένες κατηγορίες επιβατών, με οχήματα τα οποία ως εκ της κατασκευής και του εξοπλισμού τους μπορούν να μεταφέρουν περισσότερα από εννέα άτομα - περιλαμβανομένου και του οδηγού - και τα οποία προορίζονται για τον σκοπό

αυτόν, έναντι κομίστρου καταβαλλομένου από τον επιβάτη ή το διοργανωτή της μεταφοράς. γ. «επιχείρηση»: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ασκεί κερδοσκοπική ή μη δραστηριότητα, κάθε οργάνωση ή ένωση προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα που ασκεί κερδοσκοπική ή μη δραστηριότητα, καθώς και κάθε δημόσιος οργανισμός που έχει ίδια νομική προσωπικότητα ή εξαρτάται από αρχή έχουσα νομική προσωπικότητα. δ....».

γ) «Άρθρο 3 Προϋποθέσεις Εισόδου Στο Επάγγελμα του Οδικού Μεταφορέα

1. Κάθε επιχείρηση που επιθυμεί να ασκήσει το επάγγελμα του οδικού μεταφορέα επιβατών ή εμπορευμάτων, πρέπει να πληροί τις ακόλουθες προϋποθέσεις α) να παρέχει εχέγγυα αξιοπιστίας β) να διαθέτει την κατάλληλη οικονομική επιφάνεια γ) να πληροί την προϋπόθεση της επαγγελματικής επάρκειας.

2....3...4....5....6...

7. Στις επιχειρήσεις που αποδεικνύουν ότι πληρούν τις προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου χορηγείται από την Υπηρεσία Μεταφορών και Επικοινωνιών των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων άδεια άσκησης επαγγέλματος οδικού μεταφορέα επιβατών ή εμπορευμάτων ανάλογα, μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου...

8....».

δ) « Άρθρο 10 Ελεύθερη εγκατάσταση οδικών μεταφορέων

(1) Επιτρέπεται η εγκατάσταση στην ελληνική επικράτεια φυσικών προσώπων ή εταιρειών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκούν δραστηριότητα σχετική με οδικές μεταφορές εμπορευμάτων ή επιβατών, εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 3 του παρόντος.

(2) Η απόκτηση από τα παραπάνω φυσικά πρόσωπα ή εταιρείες αυτοκινήτων-οχημάτων δημόσιας χρήσης γίνεται σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία.

(3) Το παρόν άρθρο αφορά τις εταιρείες, συνεταιρισμούς ή άλλα νομικά πρόσωπα, εφόσον έχουν συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός κράτους-μέλους και τα οποία έχουν την καταστατική τους έδρα, την κεντρική τους διοίκηση ή την κύρια εγκατάστασή τους στο εν λόγω Κράτος-Μέλος».

ε) «Άρθρο 11 Αναγνώριση πιστοποιητικού αξιοπιστίας

1. Προκειμένου να αποδειχθεί ότι το φυσικό πρόσωπο που είναι υπήκοος άλλου κράτους-μέλους της ΕΕ πληροί τους όρους της αξιοπιστίας, όπως αυτοί ορίζονται στις διατάξεις του άρθρου 3 του παρόντος απαιτείται απόσπασμα ποινικού μητρώου ή ελλείψει

τούτου, βεβαίωση που χορηγείται από αρμόδια δικαστική ή διοικητική αρχή της χώρας καταγωγής ή προέλευσής του, που να πιστοποιεί ότι πληρούνται οι παραπάνω όροι.

2. Αν η χώρα καταγωγής ή προέλευσης δεν χορηγεί την βεβαίωση που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο, αυτή μπορεί να αντικατασταθεί από ένορκη δήλωση ή υπεύθυνη δήλωση του ενδιαφερόμενου ενώπιον αρμόδιας δικαστικής ή διοικητικής αρχής ή συμβολαιογράφου της χώρας καταγωγής ή προέλευσης, που χορηγεί βεβαίωση περί του όρκου αυτού ή περί της υπεύθυνης δήλωσης.

3. Τα έγγραφα που εκδίδονται σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους 1 και 2 δεν γίνονται δεκτά αν υποβληθούν μετά την πάροδο τριών μηνών από την ημερομηνία έκδοσής τους. Ο όρος αυτός ισχύει επίσης και για τις δηλώσεις που γίνονται σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο».

στ) «Άρθρο 12 Απόδειξη οικονομικής επιφάνειας

Προκειμένου να αποδειχθεί ότι το φυσικό πρόσωπο που είναι υπήκοος άλλου κράτους-μέλους της ΕΕ ή η επιχείρηση μεταφορών που είναι εγκατεστημένη σε άλλο κράτος-μέλος της ΕΕ πληροί τους όρους της οικονομικής επιφάνειας, όπως αυτοί ορίζονται στις σχετικές διατάξεις του άρθρου 3 του παρόντος απαιτείται σχετική βεβαίωση από Τράπεζα ή παρεμφερή οργανισμό της χώρας καταγωγής ή προέλευσης. Η οικονομική επιφάνεια μπορεί να αποδεικνύεται και από βεβαίωση Πιστωτικού Φορέα που εδρεύει στην Ελλάδα, ότι υπάρχει λογαριασμός κατάθεσης ύψους τουλάχιστον ίσου με τα καθοριζόμενα στο άρθρο 3 του παρόντος».

ζ) «Άρθρο 13 Αναγνώριση πιστοποιητικού επαγγελματικής επάρκειας

1. Προκειμένου να αποδειχθεί ότι το φυσικό πρόσωπο που είναι υπήκοος κράτους-μέλους της ΕΕ πληροί την προϋπόθεση της επαγγελματικής επάρκειας, απαιτείται προς τούτο η προσκόμιση βεβαίωσης ή πιστοποιητικού της αρμόδιας αρχής του κράτους καταγωγής ή προέλευσής του.

2. Στις επιχειρήσεις (φυσικά και νομικά πρόσωπα) που έλαβαν πριν από την 1η Ιανουαρίου του 1975 άδεια να ασκούν σε άλλο κράτος μέλος της Ε.Ε. το επάγγελμα του οδικού μεταφορέα εμπορευμάτων ή επιβατών, στον τομέα των εθνικών ή και εθνικών και διεθνών μεταφορών αναγνωρίζεται ως ικανή απόδειξη της επαγγελματικής τους επάρκειας, η βεβαίωση περί πραγματικής ασκήσεως της εν λόγω δραστηριότητας σε κράτος-μέλος επί τρία έτη. Η δραστηριότητα αυτή δεν πρέπει να έχει παύσει πριν από πέντε και πλέον έτη από της ημερομηνίας καταθέσεως της βεβαίωσης.

3. Ειδικότερα για τα νομικά πρόσωπα η πραγματική άσκηση των δραστηριοτήτων πρέπει να βεβαιούται για ένα από τα φυσικά πρόσωπα τα οποία διευθύνουν στην πραγματικότητα τη μεταφορική δραστηριότητα της επιχείρησης».

Ε.- Στις διατάξεις του Κανονισμού Ε.Ε. 1071/2009 προβλέπονται, μεταξύ άλλων, τα εξής:

1) «Άρθρο 1 Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός διέπει την πρόσβαση στο επάγγελμα του οδικού μεταφορέα και την άσκηση του επαγγέλματος αυτού.

2. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε όλες τις επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες στην Κοινότητα και ασκούν το επάγγελμα του οδικού μεταφορέα. Εφαρμόζεται επίσης στις επιχειρήσεις που προτίθενται να ασκήσουν το επάγγελμα του οδικού μεταφορέα...».

2) «Άρθρο 2 Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως: 1) «επάγγελμα οδικού μεταφορέα εμπορευμάτων» η δραστηριότητα κάθε επιχείρησης που εκτελεί είτε με μηχανοκίνητο όχημα είτε με συνδυασμό οχημάτων μεταφορά εμπορευμάτων για λογαριασμό τρίτων· 2) «επάγγελμα οδικού μεταφορέα επιβατών» η δραστηριότητα κάθε επιχείρησης που εκτελεί με μηχανοκίνητα οχήματα, τα οποία λόγω του τύπου κατασκευής τους και του εξοπλισμού τους είναι κατάλληλα για τη μεταφορά άνω των εννέα επιβατών, συμπεριλαμβανομένου του οδηγού, και διατίθενται για τη χρήση αυτή, μεταφορές επιβατών παρεχόμενες στο κοινό ή σε ορισμένες κατηγορίες χρηστών έναντι κομίστρου καταβαλλόμενου από τον επιβάτη ή από τον διοργανωτή της μεταφοράς· 3) «επάγγελμα του οδικού μεταφορέα» το επάγγελμα του οδικού μεταφορέα επιβατών και το επάγγελμα του οδικού μεταφορέα εμπορευμάτων· 4) «επιχείρηση» κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ασκεί κερδοσκοπική ή μη δραστηριότητα, κάθε ένωση ή ομάδα προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα που ασκεί κερδοσκοπική ή μη δραστηριότητα ή κάθε επίσημος οργανισμός που έχει ίδια νομική προσωπικότητα ή εξαρτάται από αρχή με νομική προσωπικότητα και εκτελεί επιβατικές μεταφορές ή κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που εκτελεί εμπορευματικές μεταφορές με σκοπό το κέρδος· 5)... 6) "άδεια άσκησης επαγγέλματος του οδικού μεταφορέα" η διοικητική απόφαση η οποία επιτρέπει σε μια επιχείρηση που πληροί τους όρους που προβλέπονται

στον παρόντα κανονισμό να ασκεί το επάγγελμα του οδικού μεταφορέα· 7) "αρμόδια αρχή" η εθνική, περιφερειακή ή τοπική αρχή κράτους μέλους, η οποία, προκειμένου να επιτρέψει την άσκηση του επαγγέλματος του οδικού μεταφορέα, ελέγχει αν μια επιχείρηση πληροί τους όρους που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό και είναι εξουσιοδοτημένη να χορηγεί, να αναστέλλει ή να αφαιρεί την άδεια άσκησης επαγγέλματος οδικού μεταφορέα· 8) "κράτος μέλος εγκατάστασης" το κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένη μια επιχείρηση, ανεξάρτητα από το εάν ο διαχειριστής μεταφορών της οποίας προέρχεται ή όχι από άλλη χώρα».

3) «Άρθρο 3 Απαιτήσεις για την άσκηση του επαγγέλματος του οδικού μεταφορέα

1. Οι επιχειρήσεις που ασκούν το επάγγελμα του οδικού μεταφορέα πρέπει:

α) να έχουν πραγματικό και σταθερό τόπο εγκατάστασης σε ένα κράτος μέλος· β) να παρέχουν εχέγγυα αξιοπιστίας· γ) να διαθέτουν την κατάλληλη οικονομική επιφάνεια και δ) να διαθέτουν την κατάλληλη επαγγελματική επάρκεια. 2. Τα κράτη μέλη δύνανται να αποφασίσουν την επιβολή πρόσθετων απαιτήσεων, οι οποίες πρέπει να είναι αναλογικές και να μην επιφέρουν διακρίσεις και τις οποίες πρέπει να πληρούν οι επιχειρήσεις για να λάβουν άδεια άσκησης του επαγγέλματος του οδικού μεταφορέα».

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΕΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΛΗΡΩΣΗ ΤΩΝ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 3»

4) «Άρθρο 5 Όροι σχετικοί με την απαίτηση εγκατάστασης

Για να πληροί την απαίτηση του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο α), η επιχείρηση στο οικείο κράτος μέλος πρέπει: α) να διαθέτει εγκατάσταση στο εν λόγω κράτος μέλος, με χώρο όπου διατηρεί τη βασική του επιχείρηση, ιδίως τα λογιστικά έγγραφα, τα έγγραφα διαχείρισης του προσωπικού, τα έγγραφα που περιέχουν στοιχεία σχετικά με τον χρόνο οδήγησης και ανάπαυσης και κάθε άλλο έγγραφο στο οποίο πρέπει να έχει πρόσβαση η αρμόδια αρχή για να ελέγξει τη συμμόρφωση με τους όρους που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό. Τα κράτη μέλη ζητούν από τις επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες στο έδαφός τους να διαθέτουν επίσης άλλα έγγραφα στον χώρο τους ανά πάσα στιγμή· β) μόλις χορηγηθεί εξουσιοδότηση, να διαθέτει ένα ή περισσότερα οχήματα, τα οποία έχουν ταξινομηθεί ή έχουν τεθεί αλλιώς σε κυκλοφορία σύμφωνα με τη νομοθεσία

του εν λόγω κράτους μέλους και τα οποία είτε της ανήκουν κατά πλήρη κυριότητα είτε, για παράδειγμα, τα κατέχει βάσει σύμβασης αγοράς με δόσεις, βάσει σύμβασης μίσθωσης ή χρηματοδοτικής μίσθωσης (leasing). γ) να εκτελεί πραγματικά και συνεχώς με τον αναγκαίο διοικητικό εξοπλισμό τις εργασίες της όσον αφορά τα οχήματα που αναφέρονται στο στοιχείο β) και με τον κατάλληλο τεχνικό εξοπλισμό και τις κατάλληλες εγκαταστάσεις από κέντρο επιχειρήσεων στο εν λόγω κράτος μέλος».

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ ΑΔΕΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΤΗΡΗΣΗ»

5) «Άρθρο 10 Αρμόδιες αρχές

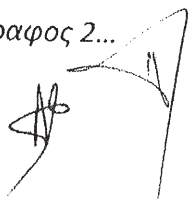
1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει μία ή περισσότερες αρμόδιες αρχές για να εξασφαλίσει την ορθή εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Οι εν λόγω αρμόδιες αρχές εξουσιοδοτούνται: α) να εξετάζουν τις αιτήσεις που υποβάλλουν οι επιχειρήσεις· β) να χορηγούν άδεια άσκησης επαγγέλματος οδικού μεταφορέα, καθώς και να αναστέλλουν ή να αφαιρούν τις άδειες αυτές· γ) να κηρύσσουν ένα φυσικό πρόσωπο ακατάλληλο να διευθύνει, ως διαχειριστής μεταφορών, τις μεταφορικές δραστηριότητες της επιχείρησης· δ) να πραγματοποιούν τους ελέγχους που απαιτούνται προκειμένου να διαπιστώσουν κατά πόσον μια επιχείρηση πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 3.

2. Οι αρμόδιες αρχές δημοσιοποιούν όλους τους όρους που απαιτούνται βάσει του παρόντος κανονισμού, τυχόν άλλες εθνικές διατάξεις, τις διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται από τους ενδιαφερόμενους υποψήφιους, καθώς και τις αντίστοιχες επεξηγήσεις...».

6) «Άρθρο 11 Εξέταση και καταχώριση των αιτήσεων

1. Επιχείρηση μεταφορών η οποία συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του άρθρου 3 μπορεί, κατόπιν αιτήσεως, να λάβει άδεια άσκησης του επαγγέλματος του οδικού μεταφορέα. Η αρμόδια αρχή βεβαιώνει ότι η επιχείρηση η οποία έχει υποβάλει αίτηση πληροί τις απαιτήσεις του εν λόγω άρθρου.

2. Η αρμόδια αρχή καταχωρίζει στο εθνικό ηλεκτρονικό μητρώο που αναφέρεται στο άρθρο 16 τα δεδομένα που αφορούν τις επιχειρήσεις στις οποίες χορηγεί άδεια και που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως δ) του πρώτου εδαφίου του άρθρου 16 παράγραφος 2...



5. Οι **επιχειρήσεις** που διαθέτουν άδεια ασκήσεως επαγγέλματος οδικού μεταφορέα **κοινοποιούν στην αρμόδια αρχή** που εξέδωσε την άδεια, εντός προθεσμίας 28 ημερών ή βραχύτερης, όπως καθορίζεται από το κράτος μέλος εγκατάστασης, τις **μεταβολές στα δεδομένα** που αναφέρονται στην παράγραφο 2».

7) «Άρθρο 12 Έλεγχοι

1. Οι αρμόδιες αρχές ελέγχουν αν οι επιχειρήσεις στις οποίες έχουν χορηγήσει άδεια ασκήσεως επαγγέλματος οδικού μεταφορέα **συνεχίζουν να πληρούν τις απαιτήσεις του άρθρου 3...**».

8) «Άρθρο 13 Διαδικασία αναστολής και ανάκλησης αδειάς

1. Εάν η αρμόδια αρχή διαπιστώσει ότι υπάρχει ο κίνδυνος μια επιχείρηση να μην πληροί πλέον τις απαιτήσεις του άρθρου 3, αποστέλλει στην επιχείρηση σχετική προειδοποίηση. Εάν η αρμόδια αρχή διαπιστώσει ότι δεν πληρούνται πλέον μία ή περισσότερες από τις εν λόγω απαιτήσεις, τάσσει ένα από τα εξής χρονικά όρια στην επιχείρηση προκειμένου να τακτοποιήσει την κατάστασή της: α) β) γ)....»

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV ΑΠΛΟΥΣΤΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ»

9) Άρθρο 16 Εθνικά ηλεκτρονικά μητρώα

1. Για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, και ιδίως των άρθρων 11 έως 14 και 26, **κάθε κράτος μέλος τηρεί εθνικό ηλεκτρονικό μητρώο των επιχειρήσεων οδικών μεταφορών** στις οποίες έχει χορηγηθεί άδεια άσκησης επαγγέλματος οδικού μεταφορέα από αρμόδια αρχή που αυτό έχει καθορίσει. Η επεξεργασία των δεδομένων του μητρώου πραγματοποιείται προς τον σκοπό αυτό υπό τον έλεγχο της δημόσιας αρχής. **Στα δεδομένα που περιέχονται στο εθνικό ηλεκτρονικό μητρώο έχουν πρόσβαση όλες οι αρμόδιες αρχές του οικείου κράτους μέλους. 2....»**

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ V ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΤΙΤΛΩΝ»

10) «Άρθρο 19

1. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 11 παράγραφος 4, **το κράτος μέλος εγκατάστασης** αποδέχεται ως επαρκή απόδειξη αξιοπιστίας για την πρόσβαση στο επάγγελμα του οδικού μεταφορέα την προσκόμιση του αποσπάσματος ποινικού μητρώου ή ελλείπει αυτού, ισοδυνάμου εγγράφου που έχει εκδοθεί **από αρμόδια**

δικαστική ή διοικητική αρχή του κράτους μέλους στο οποίο διέμενε ο διαχειριστής μεταφορών ή οιοδήποτε άλλο σχετικό πρόσωπο.

2. Όταν κράτος μέλος απαιτεί από τους υπηκόους του ορισμένα εγγύα αξιολοπιστίας, τα οποία δεν είναι δυνατόν να αποδειχθούν με έγγραφα που αναφέρονται στην παράγραφο 1, αποδέχεται ως επαρκή απόδειξη για τους υπηκόους των άλλων κρατών μελών βεβαίωση που έχει χορηγηθεί από αρμόδια δικαστική ή διοικητική αρχή του ή των κρατών μελών όπου διέμενε ο διαχειριστής μεταφορών ή οιοδήποτε άλλο σχετικό πρόσωπο, η οποία πιστοποιεί ότι πληρούνται οι όροι αυτοί. Η βεβαίωση αφορά τις συγκεκριμένες πληροφορίες που λαμβάνονται υπόψη στο κράτος μέλος εγκατάστασης.

3. Εάν το έγγραφο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ή το πιστοποιητικό που αναφέρεται στην παράγραφο 2 δεν έχει χορηγηθεί από το κράτος μέλος...το έγγραφο ή το πιστοποιητικό είναι δυνατό να αντικατασταθεί από ένορκη ή υπεύθυνη δήλωση του διαχειριστή...ενώπιον αρμόδιας δικαστικής ή διοικητικής αρχής ή, ενδεχομένως, ενώπιον συμβολαιογράφου του κράτους μέλους, όπου διέμενε ο διαχειριστής μεταφορών...»

11) «Άρθρο 20 Βεβαιώσεις που αφορούν την οικονομική επιφάνεια

Όταν ένα κράτος μέλος απαιτεί από τους υπηκόους άλλων κρατών μελών ορισμένους όρους οικονομικής επιφάνειας επιπλέον εκείνων που προβλέπονται στο άρθρο 7, αποδέχεται ως επαρκή απόδειξη ως προς τους υπηκόους άλλων κρατών μελών βεβαίωση που έχει χορηγήσει αρμόδια διοικητική αρχή ή των κρατών μελών όπου διέμενε ο διαχειριστής μεταφορών ή οιοδήποτε άλλο σχετικό πρόσωπο, η οποία πιστοποιεί ότι πληρούνται οι όροι αυτοί. Οι βεβαιώσεις αυτές αφορούν τις συγκεκριμένες πληροφορίες που λαμβάνονται υπόψη στο νέο κράτος μέλος εγκατάστασης».

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»

12) «Άρθρο 22 Κυρώσεις

1. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους κανόνες σχετικά με τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παραβάσεων των διατάξεων του παρόντος κανονισμού και λαμβάνουν κάθε αναγκαίο μέτρο για να εξασφαλιστεί η εφαρμογή τους...Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι όλα τα μέτρα αυτά εφαρμόζονται χωρίς διακρίσεις λόγω ιθαγένειας ή τόπου εγκατάστασης της επιχείρησης. 2....»

13) «Άρθρο 28 Ανακοίνωση εθνικών μέτρων

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από τον παρόντα κανονισμό το αργότερο 30 ημέρες από την ημερομηνία έκδοσής τους και για πρώτη φορά το αργότερο στις 4 Δεκεμβρίου 2011».

14) «Άρθρο 29 Κατάργηση

Η οδηγία 96/26/ΕΚ καταργείται».

15) «Άρθρο 30 Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εφαρμόζεται από τις 4 Δεκεμβρίου 2011.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και εφαρμόζεται άμεσα σε κάθε κράτος μέλος».

ΣΤ.- Στα επόμενα άρθρα της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορίζονται, μεταξύ άλλων, (βλ. ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ, 2010/С 83/01), εφεξής ΣΛΕΕ, τα εξής:

1) «Άρθρο 20 (πρώην άρθρο 17 της ΣΕΚ)

1. Θεσπίζεται ιθαγένεια της Ένωσης. Πολίτης της Ένωσης είναι κάθε πρόσωπο που έχει την υπηκοότητα ενός κράτους μέλους. Η ιθαγένεια της Ένωσης προστίθεται και δεν αντικαθιστά την εθνική ιθαγένεια.

2. Οι πολίτες της Ένωσης έχουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στις Συνθήκες. Έχουν μεταξύ άλλων: α) το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας και διαμονής στο έδαφος των κρατών μελών, β)..

Τα δικαιώματα αυτά ασκούνται υπό τους όρους και εντός των ορίων που ορίζονται από τις Συνθήκες και από τα μέτρα που θεσπίζονται για την εφαρμογή τους».

2) «Άρθρο 21 (πρώην άρθρο 18 της ΣΕΚ)

1. Κάθε πολίτης της Ένωσης έχει το δικαίωμα να κυκλοφορεί και να διαμένει ελεύθερα στο έδαφος των κρατών μελών, υπό την επιφύλαξη των περιορισμών και

με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στις Συνθήκες και στις διατάξεις που θεσπίζονται για την εφαρμογή τους...»

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΟΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ - ΤΙΤΛΟΣ Ι - ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΑΓΟΡΑ»

3) «Άρθρο 26 (πρώην άρθρο 14 της ΣΕΚ)

1. Η Ένωση θεσπίζει τα μέτρα για την εγκαθίδρυση ή τη διασφάλιση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις των Συνθηκών.

2. Η εσωτερική αγορά περιλαμβάνει χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα μέσα στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των προσώπων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων σύμφωνα με τις διατάξεις των Συνθηκών...».

4) «ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

« Άρθρο 49 (πρώην άρθρο 43 της ΣΕΚ)

Στο πλαίσιο των κατωτέρω διατάξεων, οι περιορισμοί της ελευθερίας εγκαταστάσεως των υπηκόων ενός κράτους μέλους στην επικράτεια ενός άλλου κράτους μέλους απαγορεύονται... Η ελευθερία εγκαταστάσεως περιλαμβάνει την ανάληψη και την άσκηση μη μισθωτών δραστηριοτήτων, καθώς και τη σύσταση επιχειρήσεων και ιδίως εταιρειών κατά την έννοια του άρθρου 54, δεύτερη παράγραφος, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζονται από τη νομοθεσία της χώρας εγκαταστάσεως για τους δικούς της υπηκόους, με την επιφύλαξη των διατάξεων του κεφαλαίου της παρούσας Συνθήκης που αναφέρονται στην κυκλοφορία κεφαλαίων».

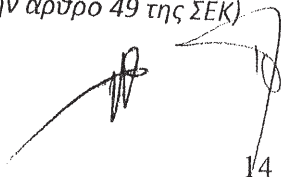
5) «Άρθρο 54 (πρώην άρθρο 48 της ΣΕΚ)

Οι εταιρείες που έχουν συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός κράτους μέλους και οι οποίες έχουν την καταστατική τους έδρα, την κεντρική τους διοίκηση ή την κύρια εγκατάστασή τους εντός της Ένωσης εξομοιώνονται, για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, προς τα φυσικά πρόσωπα που είναι υπήκοοι των κρατών μελών».

6) «ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

Άρθρο 56 (πρώην άρθρο 49 της ΣΕΚ)



14

Στο πλαίσιο των κατωτέρω διατάξεων, οι περιορισμοί της παροχής υπηρεσιών στο εσωτερικό της Ένωσης απαγορεύονται όσον αφορά τους υπηκόους των κρατών μελών που είναι εγκατεστημένοι σε κράτος μέλος άλλο από εκείνο του αποδέκτη της παροχής. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία, δύνανται να επεκτείνουν το ευεργέτημα των διατάξεων του παρόντος Κεφαλαίου και σε υπηκόους τρίτου κράτους που παρέχουν υπηρεσίες και είναι εγκατεστημένοι στο εσωτερικό της Ένωσης».

7) «Άρθρο 57 (πρώην άρθρο 50 της ΣΕΚ)

Κατά την έννοια των Συνθηκών, ως υπηρεσίες νοούνται οι παροχές που κατά κανόνα προσφέρονται αντί αμοιβής, εφόσον δεν διέπονται από τις διατάξεις τις σχετικές με την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των κεφαλαίων και των προσώπων.

Οι υπηρεσίες αυτές περιλαμβάνουν ιδίως:

α)...β)εμπορικές δραστηριότητες, γ)...δ)...

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του Κεφαλαίου που αφορά το δικαίωμα εγκαταστάσεως, εκείνος που παρέχει υπηρεσία δύναται για την εκτέλεση αυτής να ασκήσει προσωρινά τη δραστηριότητά του στο κράτος μέλος όπου παρέχεται η υπηρεσία με τους ίδιους όρους που το κράτος αυτό επιβάλλει στους δικούς του υπηκόους».

8) «Άρθρο 58 (πρώην 51 της ΣΕΚ).

1. Η ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών στον τομέα των μεταφορών διέπεται από τις διατάξεις του τίτλου που αναφέρεται στις μεταφορές. 2. ...»

9) «Άρθρο 80 **ΤΙΤΛΟΣ VI ΟΙ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ**

10) «Άρθρο 90 (πρώην άρθρο 70 της ΣΕΚ)

Οι στόχοι των Συνθηκών επιδιώκονται όσον αφορά το αντικείμενο του παρόντος τίτλου στο πλαίσιο **κοινής πολιτικής μεταφορών».**

11) «Άρθρο 91 (πρώην άρθρο 71 της ΣΕΚ)

1. Για την εφαρμογή του άρθρου 90 και λαμβάνοντας υπόψη την ιδιομορφία των μεταφορών, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, θεσπίζουν:

α) **κοινούς κανόνες εφαρμοστέους στις διεθνείς μεταφορές που εκτελούνται από ή προς την επικράτεια ενός κράτους μέλους ή που διέρχονται από την επικράτεια ενός ή περισσότερων κρατών μελών,**

β) τους όρους υπό τους οποίους γίνονται δεκτοί στις εθνικές μεταφορές ενός κράτους μέλους μεταφορείς μη εγκατεστημένοι σ' αυτό,

γ) μέτρα για τη βελτίωση της ασφάλειας των μεταφορών,

δ) κάθε άλλη χρήσιμη διάταξη...».

12) «Άρθρο 94 (πρώην άρθρο 74 της ΣΕΚ)

Κατά τη λήψη οποιουδήποτε μέτρου στο πλαίσιο των Συνθηκών, σχετικά με τις τιμές και τους όρους μεταφοράς, **πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η οικονομική κατάσταση των μεταφορέων».**

13) «Άρθρο 96 (πρώην άρθρο 76 της ΣΕΚ)

«1. Απαγορεύεται η επιβολή από ένα κράτος μέλος, στις μεταφορές που εκτελούνται εντός της Ένωσης, κομίστρων και όρων που συνεπάγονται καθ' οιονδήποτε τρόπο υποστήριξη ή προστασία προς το συμφέρον μιας ή περισσοτέρων ορισμένων επιχειρήσεων ή βιομηχανιών, εκτός αν επιτραπεί τούτο από την Επιτροπή. 2...».

14) «Άρθρο 100 (πρώην άρθρο 80 της ΣΕΚ)

1. Οι διατάξεις του παρόντος τίτλου εφαρμόζονται στις σιδηροδρομικές, οδικές και εσωτερικές πλωτές μεταφορές. 2...».

Ζ.- Ειδικές διατάξεις εθνικής νομοθεσίας περί ειδικών κατηγοριών Οδικών Μεταφορέων.

1) Στο άρθρο 9 του ν. 3446/2006 «Οργάνωση και λειτουργία αρχών ελέγχου κυκλοφορίας των οχημάτων - Ρυθμίσεις για τις επιβατικές μεταφορές και άλλες διατάξεις» (Α' 49) ορίζεται ότι:

« Άρθρο 9

Επέκταση επαγγέλματος οδικού μεταφορέα. Η άσκηση του επαγγέλματος του οδικού μεταφορέα εμπορευμάτων σύμφωνα με τις διατάξεις του π.δ. 346/2001 (ΦΕΚ 233 Α') στις νομαρχιακές, εθνικές και διεθνείς μεταφορές επιτρέπεται και στους ομογενείς από την Ίμβρο και Τένεδο».

2) Στο άρθρο 19 του ν. 3710/2008 «Ρυθμίσεις για θέματα μεταφορών και άλλες διατάξεις» (Α' 216) ορίζεται ότι:

«Άρθρο 19

Επέκταση επαγγέλματος αυτοκινητιστή και οδικού μεταφορέα. Επιτρέπεται η απόκτηση δημόσιας χρήσης (ΔΧ) αυτοκινήτου οχήματος κάθε

κατηγορίας, καθώς και η άσκηση του επαγγέλματος του οδικού μεταφορέα επιβατών και εμπορευμάτων στον τομέα των εσωτερικών και διεθνών μεταφορών, σύμφωνα με τις διατάξεις του π.δ. 346/2001 (ΦΕΚ 233/Α'), και από φυσικά πρόσωπα που αποδεδειγμένα έχουν ελληνική καταγωγή».

II.- Από τις ανωτέρω διατάξεις, ερμηνευόμενες αυτοτελώς και σε συνδυασμό μεταξύ τους, συνάγονται τα ακόλουθα:

1) Για την εκτέλεση διεθνών τακτικών λεωφορειακών γραμμών μεταξύ αφενός της Ελλάδας και αφετέρου των χωρών - μελών της Ε.Ε. αλλά και χωρών που δεν είναι μέλη της Ε.Ε., υπό την επιφύλαξη τυχόν σχετικών διμερών διακρατικών συμφωνιών της χώρας μας με τρίτες χώρες, απαιτείται η έκδοση σχετικής άδειας από το Υπουργείο Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων (ΥΠΟ.ΜΕ.ΔΙ.) υπέρ των, κατά νόμο, μόνων δικαιούχων, δηλ. της ΤΡΑΙΝΟΣΕ και των τουριστικών γραφείων, τα οποία πληρούν τις προϋποθέσεις του Κανονισμού 1071/2009, συμπληρωματικώς δε του π.δ. 346/2001, παρά την γραμματική διατύπωση της διάταξης της παραγράφου 1 του άρθρου 10 ν. 1906/1990 για διαζευκτική εφαρμογή των διατάξεων των νομοθετημάτων αυτών. Τούτο δε, διότι εφαρμοστέο νομικό πλαίσιο, ως προς τις βασικές προϋποθέσεις που απαιτούνται για την πρόσβαση στο εν λόγω επάγγελμα και την άσκησή του, αποτελεί πλέον ο νεότερος και ανώτερης τυπικής ισχύος Κανονισμός Ε.Ε. 1071/2009, συμπληρωματικώς δε το π.δ. 346/2001 και μόνο κατά το μέρος του που περιέχει ειδικότερους και μη ουσιώδεις όρους, όπως οι σχετικοί με τη διαδικασία και τα αρμόδια όργανα για τη χορήγηση της Άδειας Οδικού Μεταφορέα, την οποία προβλέπει ο Κανονισμός αυτός (βλ. άρθρ. 2 περ. 6 αυτού).

2) Η χορήγηση της ως άνω άδειας εκτέλεσης διεθνών τακτικών λεωφορειακών γραμμών σε γραφεία τουρισμού εξαρτάται, κατ' αρχήν, από την υπαγωγή τους στο υποκειμενικό πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του Κανονισμού 1071/2009, στον οποίο παραπέμπει η διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 10 ν. 1906/1990. Το πεδίο αυτό προσδιορίζεται βασικώς και αναγκαίως από το πρωτογενές δίκαιο της Ε.Ε., επί τη βάσει του οποίου εκδόθηκε ο εν λόγω Κανονισμός (άρθρ. 288 ΣΛΕΕ), εξειδικεύεται δε, περαιτέρω, με τις προβλέψεις του, ως κανόναζτου παραγωγού δικαίου της Ε.Ε..

3) Υποκείμενα του πρωτογενούς ενωσιακού δικαίου και εν προκειμένω της αρχής της ίσης μεταχείρισης (βλ. άρθρ. 20 και 21 ΣΛΕΕ) και των θεμελιωδών ελευθεριών της εγκατάστασης και παροχής υπηρεσιών στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς της Ε.Ε. (βλ. άρθρ. 49 και 56, αντιστοίχως) αποτελούν, κατ' αρχήν, οι υπήκοοι των κρατών μελών, οι οποίοι μπορούν να ασκούν τα σχετικά δικαιώματα, υπό την επιφύλαξη βεβαίως των περιορισμών και με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στις Συνθήκες και στις διατάξεις που θεσπίζονται για την εφαρμογή τους. Δεν απολαύουν των δικαιωμάτων αυτών πρόσωπα που είναι αποκλειστικά υπήκοοι τρίτων κρατών, εφόσον δεν θεσπίζεται κάποιο δικαίωμα υπέρ αυτών ή κάποια υποχρέωση ίσης μεταχείρισής τους από το δίκαιο αυτό. Στο υποκειμενικό, επίσης πεδίο εφαρμογής ^{και} ειδικότερα της ελευθερίας εγκατάστασης υπάγονται και οι εταιρείες, οι οποίες έχουν συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους όπου βρίσκεται η πραγματική τους έδρα, λόγω της ρητής, κατ' άρθρο 54 της ΣΛΕΕ, εξομοίωσής τους προς τα φυσικά πρόσωπα (υπηκόους των κρατών μελών) και για την εφαρμογή του σχετικού κεφαλαίου (περί όλων των ανωτέρω, βλ. Βασίλειος Σκουρής, Ερμηνεία Συνθηκών για την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, υπό τα αντίστοιχα άρθρα της ΣυνθΕΕ, ως είχαν πριν τη ΣΛΕΕ, σελ. 328 επ., 546 επ., 571 επ., Βασίλειος Χριστιανός, Συνθήκη ΕΕ & ΣΛΕΕ, κατ' άρθρο ερμηνεία, υπό τα σχετικά ως άνω άρθρα της ΣΛΕΕ, σελ. 228 επ., 323 επ., 359 επ., 367 επ., Νίκος Σκανδάμης, Ευρωπαϊκό Δίκαιο, Θεσμοί και έννομες τάξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τόμος Ι, σελ. 73 επ.).

4) Στον τομέα των μεταφορών (άρθρ. 90 επ. ΣΛΕΕ), η κοινή πολιτική αποβλέπει στην επιδίωξη των στόχων της Συνθήκης, όπως αυτοί περιγράφονται και καθορίζονται σ' αυτήν, τα σχετικά δε θέματα, τα οποία δεν ρυθμίζονται ειδικά από τις διατάξεις του σχετικού Κεφαλαίου IV της ΣΛΕΕ, διέπονται από τις λοιπές διατάξεις της Συνθήκης. Μόνη εξαίρεση από τον κανόνα αυτό συνιστά η διάταξη του άρθρου 58 παρ. 1 της ΣΛΕΕ, που προβλέπει ότι η ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών στον τομέα των μεταφορών ρυθμίζεται αποκλειστικά από τις διατάξεις των άρθρων του σχετικού Τίτλου για τις μεταφορές (βλ. άνω Κεφάλαιο IV και ΔΕΚ C-338/09, σκ. 29 και 30).

Με τις διατάξεις του άρθρου 91 της ΣΛΕΕ εξουσιοδοτούνται το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ε.Ε. για τη θέσπιση παραγώγου κοινοτικού

δικαίου στον τομέα των μεταφορών. Έτσι, το άρθρο 91 αποτελεί το κατ' εξοχήν θεμέλιο των κοινοτικών δικαιοπαγωγικών αρμοδιοτήτων, μέσω των οποίων ασκείται η κοινή πολιτική μεταφορών. Στην παράγραφο 1 αυτού απαριθμούνται συγκεκριμένοι τομείς, σε σχέση με τους οποίους εξουσιοδοτούνται τα Κοινοτικά Όργανα για τη θέσπιση κανόνων δικαίου. Οι δύο πρώτοι εξ αυτών, δηλ. η θέσπιση κοινών κανόνων δικαίου (Οδηγιών ή Κανονισμών) εφαρμοστέων στις διεθνείς μεταφορές που αφορούν ορισμένο κράτος μέλος και ο καθορισμός των όρων πρόσβασης στις εθνικές μεταφορές μεταφορέων που είναι εγκατεστημένοι σε άλλο κράτος μέλος, αποτελούν εξειδικευμένες εκφάνσεις της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών. Στο πλαίσιο αυτό, η Συνθήκη δεν αποβλέπει στην κατάργηση των προϋποθέσεων πρόσβασης για την άσκηση μεταφορικής δραστηριότητας, αλλά στη διαμόρφωση ενιαίων όρων, οι οποίοι δεν επιτρέπουν διακρίσεις ανάλογα με την υπηκοότητα ή την έδρα των κοινοτικών μεταφορέων (βλ. σχετικά Βασιλείος Σκουρής, ό.π. σελ. 667 επ. υπό τα αντίστοιχα άρθρα της ΣυνθΕΕ).

5) **Υποκείμενα**, περαιτέρω, των διατάξεων του Κανονισμού 1071/2009, ο οποίος εκδόθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο με βάση το άνω άρθρο 91 παρ. 1 της ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 71 ΣυνθΕΕ), συνεπώς και δικαιούχοι της προβλεπόμενης στη διάταξη του άρθρου 10 παρ. 1 άδειας οδικού μεταφορέα (κοινοτικού), είναι όλες οι επιχειρήσεις, ανεξαρτήτως νομικής μορφής, που είναι εγκατεστημένες στην Κοινότητα και ασκούν το επάγγελμα του οδικού μεταφορέα, όπως και οι επιχειρήσεις των κρατών μελών που προτίθενται να ασκήσουν το επάγγελμα του οδικού μεταφορέα (άρθρο 1 παρ. 2), εφόσον βεβαίως πληρούν και τις λοιπές προϋποθέσεις της παρ. 1 του άρθρου 3 (εχέγγυα αξιοπιστίας, να κατάλληλη οικονομική επιφάνεια και κατάλληλη επαγγελματική επάρκεια). Στις επιχειρήσεις αυτές δεν περιλαμβάνονται ατομικές επιχειρήσεις με φορείς φυσικά πρόσωπα που είναι υπήκοοι τρίτων χωρών, μη μελών της Ε.Ε., που διαμένουν προσωρινά, έστω, για άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας σε κράτος μέλος της Ε.Ε., ούτε νομικά πρόσωπα (εταιρείες) με πραγματική έδρα και εγκατάσταση σε τρίτη, μη κοινοτική χώρα. Τούτο δε, διότι, πέραν του προαναφερομένου γενικού κανόνα περί του υποκειμενικού πεδίου των Συνθηκών της Ε.Ε., τόσο στην Οδηγία 96/26, όσο και στον Κανονισμό 1071/2009 ουδεμία αναφορά γίνεται σε υπηκόους τρίτων χωρών ή σε επιχειρήσεις τρίτων χωρών μη εγκατεστημένες σε κράτη μέλη

της Ε.Ε κατά την έννοια του άρθρου 5 του Κανονισμού, ούτε άλλωστε μπορεί να συναχθεί ότι οι διατάξεις αυτές τους αφορούν, έστω και εμμέσως. Αντιθέτως, συνάγεται σαφώς ότι, οι υπήκοοι τρίτης χώρας και οι μη εγκατεστημένες επιχειρήσεις σε κράτη μέλη της Ε.Ε. αποκλείονται από τα θεσμοθετημένα με τις διατάξεις του δικαίου αυτής σχετικά προνόμια (της ελεύθερης παροχής των υπηρεσιών οδικού μεταφορέα εντός της Ε.Ε. κλπ.), καθόσον ο Κανονισμός 1071/2009 αποβλέπει μόνο στη ρύθμιση και οργάνωση του τομέα των οδικών μεταφορών της Ε.Ε., οι οποίες εκτελούνται από επιχειρήσεις (ατομικές, των υπηκόων των κρατών μελών ή εταιρικής μορφής εγκατεστημένες στην Ε.Ε.) είτε εσωτερικά, είτε από και προς τρίτες χώρες. Ομοίως δε, αυτοί αποκλείονται, ως εκ του όλου περιεχομένου των διατάξεων του Κανονισμού, ιδίως δε των άρθρων 10, 16, 19, 20 και 22 που αναφέρονται αποκλειστικά σε ενδοκοινοτικές διαδικασίες λειτουργίας του ρυθμιζόμενου με αυτές καθεστώτος και συγκεκριμένα σε αρμόδιες αρχές των κρατών μελών για τις άδειες οδικού μεταφορέα, στην τήρηση και διαρκή ενημέρωση των εθνικών ηλεκτρονικών μητρώων των κρατών μελών της Ε.Ε. που περιλαμβάνουν τους κοινοτικούς οδικούς μεταφορείς, στις προϋποθέσεις και τις διαδικασίες αμοιβαίας, μεταξύ των ίδιων κρατών μελών, πιστοποίησης των απαιτήσεων της αξιοπιστίας και επαγγελματικής επάρκειας για τη χορήγηση της άδειας οδικού μεταφορέα, στις κυρώσεις που επιβάλλονται επί των μεταφορέων αυτών κλπ.

6) Ειδικότερα, η κατά το άρθρο 5 του Κανονισμού απαιτούμενη προϋπόθεση της πραγματικής και σταθερής εγκατάστασης της επιχείρησης οδικών μεταφορών για την άσκηση του επαγγέλματος του οδικού μεταφορέα πληρούται, εφόσον ο ενδιαφερόμενος: α) διαθέτει στο κράτος μέλος αδειοδότησης εγκατάσταση, με χώρο όπου διατηρεί τη βασική του επιχείρηση, ιδίως τα λογιστικά έγγραφα, τα έγγραφα διαχείρισης του προσωπικού, τα έγγραφα που περιέχουν στοιχεία σχετικά με τον χρόνο οδήγησης και ανάπαυσης και κάθε άλλο έγγραφο που μπορεί να ορίσει η αρχή αδειοδότησης και στο οποίο αυτή πρέπει να έχει δυνατότητα άμεσης πρόσβασης, ανά πάσα στιγμή, ώστε να μπορεί να ελέγξει τη συμμόρφωση με τους όρους του Κανονισμού, β) του έχει χορηγηθεί η εξουσιοδότηση, να διαθέτει ένα ή περισσότερα οχήματα, τα οποία έχουν ταξινομηθεί ή έχουν τεθεί αλλιώς σε κυκλοφορία σύμφωνα με τη νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους και τα οποία

είτε του ανήκουν κατά πλήρη κυριότητα είτε τα κατέχει με άλλον τρόπο, όπως βάσει σύμβασης αγοράς με δόσεις, βάσει σύμβασης μίσθωσης ή χρηματοδοτικής μίσθωσης (leasing), γ) εκτελεί πραγματικά και συνεχώς τις εργασίες του, με τον αναγκαίο διοικητικό εξοπλισμό όσον αφορά τα οχήματα που αναφέρονται στο στοιχείο β) και με τον κατάλληλο τεχνικό εξοπλισμό και τις κατάλληλες εγκαταστάσεις από κέντρο επιχειρήσεων στο κράτος μέλος που τον έχει αδειοδοτήσει.

7) Τέλος, θέμα επέκτασης του υποκειμενικού πεδίου εφαρμογής των εν λόγω διατάξεων του Κανονισμού και σε άλλα πρόσωπα, που δεν διαθέτουν την ελληνική ιθαγένεια, κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 9 του ν. 3446/2006 και 19 του ν. 3710/2008, οι οποίες, θεσπισθείσες στο πλαίσιο συνταγματικών επιταγών (βλ. άρθρα 1, παρ. 2, 108), αφορούν σε ειδικές κατηγορίες προσώπων (ομογενών), δεν μπορεί να τεθεί, λόγω του όλως εξαιρετικού χαρακτήρα τους, εν πάση δε περιπτώσει λόγω της μη σύνδεσής τους με το διδόμενο στο ερώτημα από την υπηρεσία πραγματικό (βλ. άρθρο 6 παρ. 2 και 6 του ν. 3086/2002 περί ΝΣΚ).

III.- Κατόπιν του συνόλου των προαναφερομένων, επί των επιμέρους ερωτημάτων αρμόζουν οι ακόλουθες απαντήσεις:

ι) Επί του πρώτου

Σύμφωνα με το διδόμενο στο ερώτημα πραγματικό, ατομική επιχείρηση αλλοδαπού υπηκόου (της Αλβανίας), έχοντας λάβει άδεια λειτουργίας τουριστικού γραφείου από τον ΕΟΤ, ζήτησε την έκδοση άδειας εκτέλεσης διεθνών τακτικών λεωφορειακών γραμμών κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 1 του άρθρου 10 του ν. 1906/1990, όπως ισχύει, λόγω της διαμονής του φορέα της στην Ελλάδα.

Με βάση, όμως, όσα έγιναν δεκτά στη μείζονα σκέψη της παρούσας (βλ. άνω στοιχ. III, αριθ. 1, 2, 3 και 5), για τη χορήγηση της αιτούμενης άδειας απαιτείται ο φορέας (το φυσικό πρόσωπο, ιδιοκτήτης) του τουριστικού γραφείου να έχει την ιθαγένεια κράτους μέλους της Ε.Ε., τουτέστιν να πληροί τη βασική προϋπόθεση εφαρμογής των διατάξεων του Κανονισμού 1071/2009. Συνεπώς, η εν λόγω επιχείρηση δεν δικαιούται να λάβει άδεια από το Υπουργείο Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων για την εξυπηρέτηση διεθνούς τακτικής λεωφορειακής γραμμής, καθόσον στερείται της συγκεκριμένης ιδιότητας, χωρίς μάλιστα τούτο να

αλλάζει λόγω κατοχής άδειας προσωρινής παραμονής του στη χώρα μας για την άσκηση άλλης επιχειρηματικής δραστηριότητας.

ii) Επί του δευτέρου

Σύμφωνα με το διδόμενο από την υπηρεσία πραγματικό, όμοιο αίτημα για χορήγηση άδειας εκτέλεσης διεθνών τακτικών λεωφορειακών γραμμών υπέβαλε αλλοδαπή επιχείρηση (Ε.Π.Ε.), της οποίας η έδρα και η μόνιμη εγκατάσταση είναι μεν στην Αλβανία, διαθέτει όμως αυτή υποκατάστημα στην Ελλάδα, το οποίο έχει, ομοίως λάβει άδεια τουριστικού γραφείου.

Με βάση όσα έγιναν σχετικώς δεκτά στην ίδια μείζονα σκέψη (βλ. στοιχ. ΙΙΙ ιδίως αριθ. 5 και 6), για τη χορήγηση της αιτούμενης άδειας απαιτείται η αιτούσα εταιρεία να έχει μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα υπό τους ειδικότερους μάλιστα όρους και τις προϋποθέσεις του άρθρου 5 του Κανονισμού 1071/2009, ώστε να είναι δυνατή η εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 10 παρ. 1 του ν. 1906/1990, κατά τα προαναφερθέντα. Συνεπώς, η αλλοδαπή εταιρεία (Αλβανική) που διατηρεί μόνο υποκατάστημα στην Ελλάδα στερείται του δικαιώματος λήψης της αιτούμενης άδειας.

IV.- Κατόπιν των ανωτέρω, επί των τεθέντων δύο υποερωτημάτων αρμόζου αρνητικές απαντήσεις.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα 8/4/2014

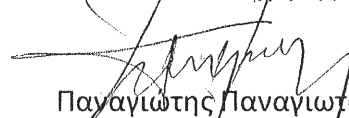
Ο Προεδρεύων



Νικηφόρος Κανλιούρας

Αντιπρόεδρος ΝΣΚ

Ο Εισηγητής

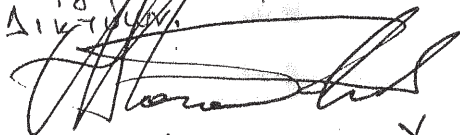


Παναγιώτης Παναγιωτουνάκος

Νομικός Σύμβουλος του Κράτους

Γίνεται αποδεκτή η υπ' αριθμ. 405/2013
Γνωμοδότηση του Γ' Τμήματος Νομικού
Συμβουλίου του Κράτους.
19/9/14
Αθήνα,

Ο Υφυπουργός Υποδομών, Μεταφορών
και Δικτύων



ΜΙΧ. ΤΣΑΧΑΛΙΔΗΣ